

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ

('Από το κάθεδρό

περίφημο ειλίοιο του συνοδευσαντες τον "Θθωνα κατά την του στην 'Ελλάδα Βναυκευ αξιοματικευ Χριστοφερου Νεζερ)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
! δταν άπάντησα καταφατικά στην κυρά Ειρηνούλα, έκεινη μου άνάθεσε να παρακαλέσω τή Βασιλέα να διορίση τή γυιό της ειρηνοίκη στην Κόρινθο, πράγμα που τή ελεγε ζητήσσει πρό τριών μηνών κι' ό ίδιος μ'εκατονική άναφορά. Ήταν - όπως μου έλεπε - καθήκον τού βασιλέως αυτό, γιατί ό γυιός της ήθελε σ' ένα άπό τή άρχοντικά τής Κορίνθου, πού ελεγε προσφέρει τή πάντα στην επανάστασι.

-Πές - έπρόσθεσε - τή βασιλέα ότι μπορεί να ρωτήση γιά τή γυιό μου... Όλοι στην Κόρινθο τών Ξερονών... Πές τού άκόμα πολλά-πολλά χαιρετισμάτα άπό μένα, τήν κυρά Ειρηνούλα και διαθεσάομέν τόν γιά τή μεγάλη άγάπη μας.

Ξερονάς πόσο μάταια θά ήταν τήν κυρά Ειρηνούλα ποιά ήταν ή άποστολή τού βασιλέως, τήν έβεβαίωσε ότι θά έκανα εύχαριστίας ό,τι μου έλεγε πη.

Σέ λίγο, ήρθε ένας ύπαξιωματικός και με προσκάλεσε να πάω στών Ταμεία τού λόγου ή να παρασταθώ τήν πληρωμή τών άγωγιαιτών, οι όποιοι μεφεραν τή χρέμματα τού συνοδευσ με και οι όποιοι άρνούντουσαν να προχωρήσουν μαζί μας και στην Πελοπόννησο.

Ό Ταμίας ελεγε καταλύσει μαζί με τήν γιατρώ τού λόγου σ' ένα νεόκτιστο σπίτι, τού όποιο τή κάτω πτώμα ήταν μπακαλικό. Τό άπάνιο πάτωμα άπετελείτο άπό ένα και μόνο δωμάτιο, στο όποιο άδηγούσε μία σκάλα.

Όταν ανέθηκα και μπηκα μέσα, βρήκα τούς άγωγιαιτες πού ήσαν καμιας πενηνταριά να κάθονται σταυροπόδι μέσα στο δωάτιο. Ή μία άπό τής πλευρές τού δωατιου ελεγε τρία παράθυρα, κάτω άπό τή όποια βρισκόταν ένα χαμηλό ντιάνι. Έπάνω σ' αυτό καθόταν ό γιατρός και στη μέση τού δωατιου ήταν ή κάσα τού ταμείου, μπροστά στην όποια στεκόταν ό ταμίας, περιμένοντας με γιά να τή άνοίξη.

Πράγματι, τού έδωσα τή κλειδί και ή κάσα άνοιχτηκε. Ό ταμίας έβγαλε τότε και τοποθέτησε επάνω στο πάτωμα ένα πλιθος τάλληρα Μαριας Ήθρησίας, τών όποιων ή θεά ένθουσίασε τούς άγωγιαιτες.

Έτσι ή πληρωμή άρχισε, ενώ εγώ τήν παρακολουθούσα, άκουμπιόμενος στο παράθυρο.

Τήν ώρα εκείνη έφτασε εκεί κι' ό 'Επίσκοπος τής Κορίνθου, ό όποιος έρχόταν γιά να μής χαιρετήσει. Συνοδευόμενος άπό πολλούς ιερείς ανέθηκε τή σκάλα. Μά μόλις παρουσιάστηκε στο άνοιγμα τής πόρτας, όλοι οι άγωγιαιτες πετάχτηκαν επάνω με μίας κι' έτρεξαν να τού φιλήσουν τή χέρι.

Ήταν όμως τόσο γρήγορο και τόσο άσυγχορο τή δωαδική έκεινο σήκωμα, ώστε τή πάτωμα πού ήταν άπό λεπτή σανίδες και στηριζόταν σε φιλά σχετικώς δοκάρια, λύγισε κι' έτρεξε. Τό τι έπακολούθησε τότε δέν περιγράφεται.

Οι άγωγιαιτες, κατατραμαγμένοι, έτρεξαν φόρην-μύδην

πρός τήν πόρτα, δυναμώνοντας έτσι τήν πίεσι τού πατώματος κι' έτσι και τή τελευταία στήριγμά του ύπαχώρησε.

Όλοι τότε κατακλύσαν κάτω μαζί με τή πάτωμα πού κατέρρευσε, εκτός άπό τήν γιατρώ κι' άπό μένα. Έπες κι' ό 'Επίσκοπος γλύτωσε άπ' τήν πτώσι, γιάτι πρότρεσε και τραβήχτηκε έξω άπ' τήν πόρτα.

Έγώ ελεγα σκαρφαλώσει επάνω στο παράθυρο κι' ελεγα καθήσσει σταυροπόδι σ' αυτό. Μά τού γιατρώ ή θεά ήταν επικίνδυνη, γιάτι τή ντιάνι, στο όποιο καθόταν, χάνοντας τήν ύποστήριξη τού πατώματος, έγερνε όλοένα.

- Βοήθεια ! φώναξε ό γιατρός θλέποντας τήν κενύ πού ελεγε σχηματισθή άπό κάτω κι' άπ' τή όποια άκούγοντουσαν κραυγές και οίμωγες.

Άλλά καμια βοήθεια δέν φαινόταν πουθενό. Τή ντιάνι έξακολουθούσε να γέρνει, τή στρώμα του, τή όποια ό γιατρός κρατούσε σπασμωδικά με τή δού τού χέρια, έξεφυγε κι' ό γιατρός έπεσε κι' αυτός κάτω, άπάνω στα κεφάλια τών άλλων.

Μαζύ με τούς άνθρώπους όμως ελεγε πέσει και ή κάσα με τή χρέμματα, επάνω σ' ένα πιθάρι γεμάτο λάδι, τή όποια έκαθε κομμάτια, πλημμυρίζοντας έτσι τή πάντα με λάδι.

Μέσα στη λίμνη αυτή τού λαδιου, κοιτόταν ό Ταμίας και κοντά σ' αυτόν πολλοί χωρικοί, οι όποιοι, μολοντι βρισκόντουσαν σ' αυτή τήν τόσο δυσάρεστη θέσι, ώρμησαν στή σκορπισμένα χρέμματα γιά να τή φερέσουν άπό τή λάδι. Ό Ταμίας ρίχτηκε τότε επάνω τους, καταθυμωμένος, βλαστημώντας και προσπαθώντας να τούς πιάσει άπό τή μακριά τους μαλλιά.

Μά τού κάκου... Γιατι οι άγωγιαιτες ελεχαν προφτάσει και άρπαξαν τή νομισμάτα.

Ένας ύπολοχαγός μαζί με δύο άγωγιαιτες ελεχαν πέσει επάνω σ' ένα ασκι γεμάτο μέλι. Ή όρμη τής πτώσεως τούς όμως έσπασε τή ασκι και τή κεφάλι τού ύπολοχαγού χώθηκε μέσα στο μέλι.

Όλ' ή Κορίνθος ελεγε τρέξει έντω-μεταξύ γιά να βοηθήση τή θύματα τής μικρής αυτής καίσις ορής πού κολουπούσαν μέσα στο λάδι και στο μέλι. Ό ταμίας τραβήχτηκε έξω, κρατώντας σπασμωδικά στα χέρια του μερικά τάλληρα και κατόπιν με τή σειρά τούς κι' όλοι οι άλλοι.

Έκτος άπό τή φόβη πού δοκίμασαν και μερικά άσημματα τραύματα, όλοι ήσαν σφο και όνιες. Ή μόνη ζημία άπό τήν κυτάρρευσι αυτή ήταν ένα έλλειμμα 81 τάλληρων

από τή ταμείο.

ΙΕ'.
Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΜΟΥΡΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟ ΠΑΛΑΜΙΔΙ. ΧΟΡΟΣ ΣΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Έπιτέλους ξαναγύρισσε στο Ναύπλιο. Ή πρώτη μου φρονιτιά μόλις έβθασε εκεί, ήταν να έγχειρήσω στών φυλακισμένο άρχηγό Μαμούρη μία άνοιχτή έπιστολή πού μου ελεγε δώσει ή νεαρά αύζυγος του.

Μά δταν ρώτησα σχετικώς, έμαθα ότι ό Μαμούρης δέν βρισκόταν στο "Ιτε - Καλέ, όπου ήσαν φυλακισμένοι ό Κοκοκρόνης και οι άλλοι άρχηγοί. Ούτε και στις άλλες φυλακές ήταν και γι' αυτό νόμισα πως θά τόν ελεχαν κρατήσει στας Θήσας. (Άκολουθεί)

ΑΡΧΙΣΣΕ Η ΔΙΑΝΟΜΗ τού Δ' άριστοουργήματος τών έρωτικων ρωμαντζωv «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»-«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

“Η ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,, ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Το εύαγγέλιον αυτό τού άγνου και ιδανικού έρωτος μπορείτε να τή άποκτήσετε με 4 δελτία τών περιοδικών μας και 8 δραχμάς.